

Arrest

nr. 34 231 van 16 november 2009
in de zaak RvV X / II

In zake: X, in haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister belast met het Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, in haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 7 september 2009 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister belast met het Migratie- en asielbeleid van 10 augustus 2009 tot verlenging van de termijn om gevolg te geven aan een bevel tot terugbrenging.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 november 2009.

Gelet op de beschikking van 27 oktober 2009 waarbij de behandeling van de zaak wordt verdaagd naar de terechtzitting van 6 november 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat N. BOGAERTS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. (E.B.) werd op 28 mei 2009 aangemeld door een sociale dienst bij de vzw Payoke als mogelijk slachtoffer van seksueel misbruik.

1.2. Op 29 mei 2008 werd (E.B.) in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie, geldig tot 29 augustus 2008, aangezien zij een mogelijk slachtoffer van mensenhandel was.

1.3. De vzw Payoke deelde op 29 augustus 2008 mee de begeleiding van (E.B.) stop te zetten aangezien zij vertrokken was met onbekende bestemming.

1.4. Op 24 oktober 2008 diende verzoekster, voogd van de minderjarige (E.B.), een aanvraag in tot afgifte van een aankomstverklaring voor de minderjarige vreemdeling.

1.5. Op 3 november 2008 nam de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing tot afgifte van een aankomstverklaring. (E.B.) werd op 4 november 2008 in het bezit gesteld van een aankomstverklaring, geldig tot 3 februari 2009.

1.6. Op 3 februari 2009 nam de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid, op vraag van verzoekster, de beslissing tot verlenging van de aankomstverklaring met drie maanden.

1.7. Op 27 maart 2009 erkende (E.B.) dat zij een valse identiteit had opgegeven, dat zij met een vriendin van haar moeder naar België was afgereisd en dat zij vervolgens werd doorverwezen naar een sociale dienst.

1.8. De gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid besliste op 7 mei 2009 met betrekking tot (E.B.) tot afgifte van een bevel tot terugbrenging. Deze beslissing werd verzoekster op 18 mei 2009 ter kennis gebracht.

1.9. Op 10 augustus 2009 nam de gemachtigde van de minister belast met het Migratie- en asielbeleid de beslissing tot verlenging van de termijn om uitvoering te geven aan het bevel tot terugbrenging.

Deze beslissing, die verzoekster dezelfde dag ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"(...) Kennisgeving van een verlenging

(...)

Mevrouw, Mijnheer,

Ik breng u op de hoogte dat de instructies gegeven werden aan het Gemeentebestuur van en te 1210 sint-Joost-ten-Node om het volgende document van bovengenoemde minderjarige te verlengen:

► *een bevel tot terugbrenging van de minderjarige: een bijlage 38 tot datum meerderjarigheid, dus tot 03/11/2009.*

Zoals eerder aan u meegedeeld, werd door onze dienst via de ambassade een onderzoek aangevraagd aangaande betrokkene.

Volgens de informatie van Binnenlandse Zaken (UVD) van de oblast Kaliningrad, wordt betrokkene ervan beschuldigd om een misdrijf te hebben begaan, vermeld onder deel 1 artikel 115 (het opzettelijk aanbrengen van lichte schade aan de gezondheid) van het Wetboek van Strafrecht, en er is een federale opsporing afgekondigd.

Volgens het verhaal van de moeder (Z.A.N.), is het mogelijk dat betrokkene in België verblijft bij haar zus (P.M.). (Z.E.) heeft een conflictueus karakter, in april 2008 is ze thuis weggegaan, de laatste keer dat ze heeft opgebeld, was in mei 2009 naar de telefoon thuis (36386) en ze vertelde dat ze zich bevond in Kaliningrad".

De ambassade heeft eveneens een kopie van het paspoort van betrokkene overgemaakt. Dus betrokkene zou in het bezit moeten zijn van haar paspoort.

Rekening houdend met alle bovenstaande elementen, bestaat de duurzame oplossing niet in België maar in een terugkeer naar het land van herkomst. In het kader van een vrijwillige terugkeer kan bovendien steeds beroep gedaan worden op de tussenkomst en hulp van IOM.

Mag ik u dan ook verzoeken de nodige stappen te willen ondernemen ten einde de duurzame oplossing voor betrokkene verder uit te werken, Indien wij u hieromtrent kunnen bijstaan, aarzel dan niet onze dienst te contacteren. (...)"

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Waar verzoekster het voordeel van de kosteloze rechtspleging vraagt voor het voeren van de procedure dient erop te worden gewezen dat wat betreft de procedures voor de Raad vooralsnog geen rolrecht verschuldigd is en deze procedures dus kosteloos zijn.

3. Over de ontvankelijkheid

Verweerder werpt op dat het bevel tot terugbrenging dat aan verzoekster werd betekend definitief is bij gebrek aan verhaal en dat verzoekster geen belang heeft bij de huidige vordering die gericht is tegen de verlenging van de termijn om uitvoering te geven aan het bevel tot terugbrenging.

De Raad dient te verwijzen naar artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Deze bepaling stelt dat slechts beroepen voor de Raad kunnen worden gebracht door een vreemdeling die doet blijken van een belang of een benadeling. Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekster gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt; de vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekster bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren. De vernietiging van een beslissing waarbij haar een extra termijn wordt toegekend om uitvoering te geven aan een bevel tot terugbrenging dat reeds definitief en uitvoerbaar is kan verzoekster geen voordeel opleveren. Verzoekster heeft dan ook geen belang bij de vernietiging van de voor haar in wezen gunstige beslissing, zelfs al kan zij zich niet aansluiten bij de motieven ervan (cfr. J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nr. 217).

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien november tweeduizend en negen door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK